

Dauðaríkið

Sólstafir

Í hinni duldu dimmu
leynist líf eins og milli frosts og funa.
Markleiði inn í myrkrið, Heljar reip
sólarlaust og kalt þar sem enginn veit.

Stormarnir hvína í gegnum næturfrostrið
grimmefldir með sorgarhljóði.
Stormarnir hvína ásamt næturlögunu
í sólarlausa dimma dulinu.

Ríki hulið þoku og snjó
dimma ríkir við Nástrandar sjó.
Einsemnd og auðn varir eilíflega
lykt haturs og illsku, dauða ég þefa.